

Tillæg, da der ikke er Hjemmel derfor i Lønningsloven. Der er allerede aftraadt en af disse Divisionsgeneraler, idet den General, som nu er kommanderende General i Jylland, har haft den ene Division. Hans Efterfølger faar ikke disse 2,000 Kr., og efterhaanden som de andre gaa over i andre Stillinger, skulle disse Honorarer forsvinde af Budgettet. Men jeg finder det ikke rigtigt at fratage de paagældende det Tillæg, de have haft i nogle Aar, og som de med Føje have troet, at de skulde beholde som en Huslejegodtgørelse.

Saa er der Spørgsmaalet angaaende Bibliotekerne og Samlingerne og Bevilgingerne til Foreningerne. Officersforeningen i København faar 9,000 Kr., Underofficersforeningen i København faar 5,000 Kr., Underofficersforeningen i Aarhus 1,000 Kr. og Underofficersforeningen i Odense 800 Kr. Til fælles Formaal indenfor Afdelingerne bevilges der 20,000 Kr. og til Udgivelse af militær Faglitteratur 1,550 Kr. Forholdet er nu det, at baade Officers- og Underofficersforeningerne have lejet Lokaler, og at disse Lejemaal vare endnu i 2—3 Aar. Jeg har derfor ment, det var for haardt pludselig at tage Tilskuddet fra dem, forinden de kunne slippe de Lejemaal, som de ere indgaaede paa i Tillid til, at de fik denne Understøttelse. Endvidere er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at de Bevilling, der anvendes ved Siden af i Uddannelsesøjemed, bør staa indtil videre, indtil man træffer en anden Ordning.

Der er gjort opmærksom paa, at Præsteofferet for Marinens Vedkommende er helt forsvundet, medens man for Hærens Vedkommende kun har nedsat Summen med 4,000 Kr., saa at der altsaa er 3,500 Kr. tilbage. Hvor underligt dette end kan se ud, er Forholdet ganske simpelt det, at Staten hidtil har betalt Offeret for de menige og i nogle Aar har betalt Offeret ogsaa for Officerer og Underofficerer. Fremtidig skulle Officerer og Underofficerer selv betale deres Offer, medens de meniges Offer skal udredes af Statskassen, for at man ikke skal have den store Ulejlighed med at udregne alle disse Beløb og for ikke at paabyrde Soldaterne Udgifter udover, hvad der er nødvendigt for dem. I Flaaden har der al-

drig været afkrævet de menige Offer, og hvorfor? Fordi Flaaden ingen Garnison har. Flaadens Mandskab sejler den meste Tid af Aaret, og hverken Præster eller Kirkebetjente have nogen Sinde tænkt paa at afkræve dem Offer.

Med Hensyn til Officerernes Uddannelse ved fremmede Hære mener jeg, at vor lille Stat maa ligne andre Stater og derfor ikke godt kan undlade hvert Aar at sende nogle Officerer til andre Lande, for at de kunne gøre sig bekendte med Forholdene andre Steder.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Rejseudgifter i Sygdomstilfælde, har man været villig til at nedsætte Beløbet en Del, men ikke til at slette det helt, fordi man mente, det var for streng en Fremgangsmaade. Men med Hensyn til Brevdnevæsenet har man foreslaaet helt at slette Bevillingen.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Bornholms Væbning, er dette et af de store Spørgsmaal blandt Finanslovkommissionens Forslag. Kommissionen har foreslaaet at slette 65,000 Kr. dertil. Ministeriet stillede sig paa det Standpunkt, at man, da Hærloven nylig er vedtagen, og da Bornholms Væbning er et organisatorisk Led i Hærplanen, ikke finder Anledning til at indbringe Forslag om Omdannelse af den nuværende Forsvarsordning, og for øvrigt mener jeg, at en saa fjerntliggende Ø, som i mange Aar har haft Væbning, har Krav paa at beholde den. Jeg tror, det vilde gøre et mindre godt Indtryk paa Bornholms Befolkning, om vi ophævede Væbningen, som nu paa ny er stadfæstet ved den nylig vedtagne Forsvarsordning.

Hvad Spørgsmaalet om Generalstabens topografiske Afdeling angaar og Betalingen for de udførte Arbejder, er jeg kommen til det Resultat, at man ikke kan faa bedre og billigere Arbejdskraft end den, man har. De Beløb, der udbetales til Tegnere og Arbejdere ved civile Institutioner, ere saa høje, at jeg ikke mener, Staten kan byde sine Folk lavere Løn end den, de have, og den maa man derfor blive staaende ved, men det er et af de Spørgsmaal, jeg er villig til at forhandle nøjere med Finansudvalget om, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at vi kunne komme til Enighed om dette saavel som om andre Forhold.